Tweede Kamer der Staten-Generaal

2

Vergaderjaar 2005–2006

30 413 Regels betreffende pensioenen (Pensioenwet)

Nr. 11

AMENDEMENT VAN HET LID BIBI DE VRIES

Ontvangen 30 maart 2006

De ondergetekende stelt het volgende amendement voor:

I

In artikel 128, tweede lid, komt de tweede volzin als volgt te luiden: In dit kortetermijnherstelplan werkt het pensioenfonds uit hoe het uiterlijk binnen drie jaar zal voldoen aan artikel 119.

II

In artikel 130 wordt «een jaar» vervangen door: drie jaar.

Toelichting

Dit amendement geeft pensioenuitvoerders ingeval van dekkingstekort maximaal drie jaar de tijd om de financiële positie te herstellen (minimaal vereist eigen vermogen van circa 5%). De door het kabinet voorgestelde hersteltermijn van één jaar is om een drietal redenen te kort.

In de eerste plaats bepalen de pensioenpremies en pensioenuitkeringen voor een belangrijk deel het netto beschikbaar inkomen van miljoenen Nederlandse werknemers en gepensioneerden. Een korte hersteltermijn dwingt pensioenuitvoerders tot ingrijpende maatregelen die de koopkracht van hun deelnemers en gepensioneerden fors aantasten.

In de tweede plaats zullen grote vermogensverliezen vaak optreden tijdens een zwakke conjuncturele situatie. De forse premieverhogingen en indexatiekortingen die uit de één jaar hersteltermijn volgen, zullen de economie verder in het slop te helpen. Een te korte hersteltermijn heeft dus een sterk procyclisch effect op de economie.

In de derde plaats zal een te korte hersteltermijn pensioenuitvoerders al snel dwingen tot toepassen van een korting op de pensioenaanspraken, omdat het premie-instrument veelal ontoereikend is om in een periode van één jaar de financiële positie van het fonds te herstellen.

Indien echter te snel sprake is van kortingen op de nominale aanspraken, zal dit het vertrouwen van werkgevers en werknemers in de pensioenregeling ondermijnen.

Een hersteltermijn van drie jaar zal pensioenuitvoerders beter in staat

KST96104
0506tkkst30413-11
ISSN 0921 - 7371
Sdu Uitgevers
's-Gravenhage 2006

stellen om een evenwichtiger beleid te voeren en daarmee het vertrouwen van consumenten en de economie zo weinig mogelijk schade te berokkenen. Daarnaast laten ALM-analyses van enkele grote pensioenfondsen zien dat ongewijzigd beleid in een groot deel van de gevallen leidt tot herstel van de financiële positie in 1 tot 3 jaar. Dit geeft aan dat voorzichtigheid is geboden bij het voorschrijven van een te korte herstelduur die zal leiden tot inzet van zware middelen. De Raad van State wijst hier in haar advies ook op.

In het wetsvoorstel is weliswaar voorzien in de mogelijkheid dat de toezichthouder (DNB) geheel of gedeeltelijk ontheffing verleent op artikel 128. Juist vanwege de gevolgen voor het reguliere beleid van pensioenfondsen is het echter wenselijk vooraf meer duidelijkheid te geven aan pensioenuitvoerders en de betrokken werkgevers, werknemers en gepensioneerden.

Er kunnen zich nog steeds uitzonderlijke economische omstandigheden voordoen, waardoor ook een termijn van 3 jaar relatief kort is, bijvoorbeeld een persistente daling van de lange rente als gevolg van een deflatoire economische ontwikkeling. In dat geval voorziet artikel 130 in de mogelijkheid tot verlenging van de hersteltermijn door de Minister van SZW in overleg met DNB.

Bibi de Vries